קהילות

איגוד עמלי התורה ירושלים

כס"ד • גליון ט' • כסלו התשפ"א • 0799-444-971 • a0799444971@gmail.com

עמלי התורה
איגוד קהילות האברכים בירושלים

מאורי האומה

רבינו דפאל דוד סבאן זצוק"ל • אב"ד קושטא ורבה הראשי של טורקיה

רבנו נולד בשנת ה'תרל"ז במחוז קוזגונג'וק בקושטא שבאימפריה העות'מאנית, לאביו ר' ניסים סבאן, בגיל שלוש החל ללמוד בתלמוד התורה ולאחריו בישיבה המקומית, אצל רבי יוסף הכהן ורבי יום טוב הכהן, והרב קונורטה דילסון. בגיל 17 כבר שלט בהלכות שחיטה, בדיקה ומילה על בוריין, לצד שליטה בכלל מקצועות התורה. בסיום לימודיו בישיבה הוסמך לרבנות ולהוראה.

בגיל ח"י שנים החל לשמש בבית החכם באשי רבי משה הלוי, ובאותה שנה נישא לרבנית מרת רוזה ע"ה, בתו של רבי חיים נשיא - אב בית הדין בחאסקוי. בגיל כ"ב שנים התבקש להימנות על המועצה הרבנית של יהדות טורקיה. רבנו השקיע מדי יום זמן מועט בהשתדלות למען אחיו ולמען שימור וחיזוק התורה והמצוות בעיר, כשבאשר הזמן שקד על התורה והיראה ביגיעה רבה.

בשל כשרונו האדיר וידיעותיו אשר הקיפו את כל התורה כולה, כשנפטר חותנו, מונה לשמש תחתיו כאב בית הדין הראשי של תאסקוי, זאת למרות שהיה רק בן ל' שנים. בתפקיד זה שימש במשך שמונה עשרה שנה. בשנת התרע"ב נקרא לחזק את קהילות צפון מערב תורכיה. רבינו נסע לשם ויכיח כרבן של קהילות גלאטה, בייאולו, קאסימפאשה וישילי כאשר הוא פועל לבצר את חומות הקדושה ולהגביר את כוח התורה והיראה. רבינו ניחן בכושר נאום נפלא, והיה סוחף את שומעיו ומעורר את לבם ביתר שאת לאהבת ה' ותורתו.

בשנת התש"א נפטר רבי חיים יצחק שאקי אב"ד קושטא, ורבינו נקרא למלא את מקומו. כעבור שנה התמנה רבינו גם כרב קהילת היהודים האיטלקיים (הספרדים והאשכנזים) בקושטא. באותן שנים התמנה רבי בן ציון חי עוזיאל לראשון לציון, ונשלחה הצעה לרבנו לעלות ארצה ולהתמנות לרבה הראשי של תל אביב. רבינו חשש להשאיר את קהילתו ללא מנהיג רוחני, וחרף רצונו לעלות לארץ הקודש - סרב להצעה.

בט' בשבט התשי"ג נקרא רבינו לכהן פאר כחכם באשי ('הֶחָכָם בָּשִׁי' בטורקית - "ראש החכמים") וראש רבני טורקיה, זאת לאחר מספר שנים בהן לא אוישה המשרה בשל החלטת הממשל, מאז פטירתם של רבי חיים בז'רנו ורבי חיים יצחק שאקי. מעמד ההכתרה כחכם באשי התקיים בבית הכנסת הגדול "נווה שלום", ביום חג הפורים של אותה השנה.

רבינו נודע בידיעותיו המרובות מאוד בכל חלקי התורה, ובחכמות רבות נוספות.

מעמדו כחכם באשי הוסיף לו משנה תוקף וסייע לו לחזק את קשריו עם גורמי ממשל שונים, אותם ניצל למען חיזוק כוח התורה בטורקיה. פחות משבועיים אחרי שנכנס לתפקיד כבר פתח מחדש את בית המדרש לרבנים בחאסקוי, ובהמשך יצר קשרים עם גורמים בממשל כדי למנוע מקרי פרעות והתפרצויות כלפי יהודים. הודות לפעילותו קבלו בני הקהילה היהודית התחייבות שיהודי המדינה יאובטחו על ידי אנשי צבא.

נתבש"מ ביום ח' כסלו ה'תשכ"א ונקבר בבית הקברות בארנאבוטקוי שבאיסטנבול. הותיר אחריו כתבי יד רבים, מהם יצאו אחר פטירתו ספר **"דורשי שמות"** על השמות בגיטין, וספר **"מדר"ס לפירושים"** - פירוש על פירוש רש"י לנביאים וכתובים.

מפי רבותינו

הגאון הגדול רבי נתן בן סניור שליט"א • אב"ד ורב שכונת אור החיים בני ברק

ברכה על הדלקת נרות שבת לצד נר חנוכה

שאלה: האם ראשית האשה להדליק נרות שבת ולברך עליהם כאשר נרות חנוכה דולקים בבית ויש כבר אור מחמתם.

תשובה:

א - כתב השו"ע (סימן תרע"ח) שאדם שיש לו לקנות נר שבת או נר חנוכה, נר שבת קודם, משום שלום ביתו, וכתב המג"א (סק"ב) דדין זה רק כשמדליק בחוץ, וז"ל: ואפשר שבזמן הזה שמדליקין בפנים, יקנה נר חנוכה, ואעפ"כ לא ישב בחושך, ואע"פ שאסור לאכול לאורה, מ"מ כיון דאי אפשר בעניין אחר הוי כשעת הסכנה דמניחו על שולחנו, אע"פ שבעל כורחו משתמש עכ"ל.

וצ"ע דהנה בסי' תרע"ג (סק"ב) הוכיח המג"א מדין זה דאפילו לאכול לאורה אסור דאל"כ יקנה נר חנוכה ויאכל לאורו עיי"ש, וכן הקשה בלבושי שרד. ותירץ דהתם עיקר דאסור לאכול לאור נרות חנוכה, ובסימן תרע"ח כתב לשון אפשר שמסתפק בדבר ולא בריר ליה למג"א.

אמנם החיי אדם הביא דברי המג"א בסימן תרע"ח ששרי לאכול לאורן כשאין לו, ודמי לשעת הסכנה, והביאו בשעה"צ (תרע"ח סק"ד) להוכיח כדברי הפרי חדש שמותר להלך לאור הנרות ואינו חייב לעצום עיניו עיי"ש.

והנה לפ"ד המג"א ודעימיה דשרי לאכול לאור נרות חנוכה, א"כ איך תברך על נרות שבת דהרי יש כבר אור במקום אכילתו, ולפי דברי מרן (סי' רס"ג ס"ג) אין לברך על נרות שבת כשיש נרות דולקין, דאין לברך על תוספת אורה.

ב - ונראה דכל מה שאין לברך על תוספת אורה היינו כשיש אור בבית שאפשר להשתמש בו לכל צרכיו ועניניו, וא"כ כבר נתקיימה תקנת חכמים שלא יהיה בחושך ע"כ לא יברך על תוספת אורה, אבל כשמוגבל בשימוש באור שבבית כגון בנרות חנוכה אף שיכול לאכול לאורן מ"מ ודאי שאינו יכול לעשות לאורן שאר תשמישים שאינם הכרח, ואין זה תקנת חז"ל בהדלקת האור בביתו אלא שיאכל וישתה ויעשה כל ענייניו, ע"כ יכול לברך על נרות שבת גם כאשר נרות חנוכה דולקין, כיון שלאור נרות שבת יכול לעשות כל צרכיו [מלבד דברים הצריכים עיון דאסור לאור הנר שמא יטה או עכ"פ ע"י שומר שרי או בנרות שעווה].

ג - אולם עדיין יש לדון דבימינו שמדליקין את נר השמש א"כ שוב הדרא קושיא לדוכתא, דהרי אפשר להנות מאור הנרות, וא"כ שוב איכא תוספת אורה ואינה יכולה לברך על נרות השבת.

אולם נראה שאינו מוכרח, דמה שחשש השו"ע (סימן רס"ג ס"ג) לדברי האו"ז שעל תוספת אורה לא מברכים הוא במקום שיש אורה מרובה, וכפי שמבואר להדיא בדרשות המהרי"ל (סי' נג) שהאו"ז פקפק בדבר אם מותר לברך בכה"ג, אולם דעת הרמ"א שנוהגין לברך על תוספת אורה, ומקורו מדברי המהרי"ל דטעמם משום דמ"מ יש תועלת ואור נוסף בריבוי הנרות, [ועיין במשב"ב (סק"ו) די"א דגם לרמ"א לא ידליקו ב' נשים במנורה אחת שיש בה כמה קנים, ולכאורה הטעם דאין התוספת חשובה ע"ז].

מהר"ח אור זרוע (סימן כ') וז"ל "אם ד' דרים בבית אחד והדליקו הג', והרביעי עדיין לא הדליק, כיון דהנר אינו בא אלא בשביל שלום בית וכבר יש שלום בבית אם יש לו להדליק אם לאו, ומיהו נהגו העולם שכל אחד מדליק על שלום ביתו ומברך", חזינן להדיא דדוקא שיש אור חשוב ומרובה חשש האור זרוע וכן הבין מדבריו בב"י עיי"ש.

וא"כ לפי הנ"ל לדעת השו"ע (סימן תרע"ג ס"א) שאדם שמדליק את נר השמש רשאי להנות רק מאור השמש לבד, ודלא כדעת הרמ"א [עיי"ש בבה"ל ד"ה יהיה] דרשאי להנות מאור כל הנרות, א"כ ליכא אור מרובה וגם לדעת האו"ז שחשש לו השו"ע יכול לברך.

ד - ומעוד טעם יש להתיר דהנה כתב מרן (סימן רס"ג ס"ח) "שנים או שלשה בעלי בתים אוכלים במקום אחד, יש אומרים שכל אחד מברך על מנורה שלו ויש מגמגם בדבר, ונכון לזהר בספק ברכות ולא יברך אלא אחד הגה: אבל אנו אין נוהגין כן". ומקור הדין בב"י ממה שהביא בעיקר דין זה יש שלמדו דכל מה שחשש השו"ע לסברת האו"ז שלא לברך על תוספת אורה, הוא רק באופן שכמה בעלי בתים מדליקין כאן יחד, ומשום שכבר אחרים הדליקו כאן נר לכבוד שבת, אולם היכא שיש אור שלא הדליק לכבוד שבת, אין זה בכלל חשש האו"ז והשו"ע שלא לברך על תוספת אורה, וכן הובא בספר שבות יצחק (ח"ח עמ' מט) בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל. ומקור דינם מהא דכתב מרן (שם ס"ט) דאם מדליק בבית ואוכל בחצר ועד הלילה יכבו הנרות הוי ברכה לבטלה, וכתב המג"א (סק"ז) לדקדק מזה וז"ל "משמע דאם אוכל בבית, אפילו אין דולקות עד הלילה שרי" ובא"ר (סק"כ) כתב וז"ל "אם אוכל בבית א"צ שיהיו דולקות עד הלילה, דכשהשמש באה נהנה מאורה" [כוונות מאור הנרות], וכן פירש הלבושי שרד בדברי המג"א. וכתב עוד הא"ר דאפשר דגם ביום גמור נהנה יותר מן הנרות כשאוכל שם משום דיש תוספת אורה ודלא כמג"א, והיינו שחלק ע"ד המג"א לומר שאין צריך הנאה אחר השקיעה, ודי בתוספת אור גם ביום. ובמשב"ב (סק"מ) כתב וז"ל: "משמע דאם אוכל בבית אף שאין דולקות עד הלילה סגי ולא הוי ברכה לבטלה, שאף שעדיין יום יש לו הנאה ושמחה בשעת אכילה מהנרות", ובשעה"צ (סקמ"ג) ציין לדברי המג"א. ולכאורה לדעת השו"ע שחשש לברך על תוספת אורה א"כ איך יכול לברך בימים הרי איכא אור השמש והוי רק תוספת אורה, ומזה הוכיחו דכל שלא הדליק לשם הדלקת נרות שבת, ליכא בזה משום תוספת אורה ויכול לברך גם לדעת השו"ע.

ואגב אורחיה לפי כל הנ"ל למדנו ג"כ דאישה המדליקה נרות יו"ט בליל שני של ראש השנה, ויש לידה את הנר שממנו מעבירה אש להדליק הנרות, אינה צריכה לסלקו משם ולהעביר אש עם קיסם או גפרור, משום דגם לא הדליק לנר שבת או יו"ט, וגם נר הנשמה אורו קלוש מאוד ביום השני וליכא בזה משום תוספת אורה.

העולה לדינא: אדם שהדליק נרות חנוכה סמוך לנרות שבת, יכולה האישה לברך על נרות השבת ואין חשש לתוספת אורה.

מסורת ומנהג

הגאון רבי רפאל צדקה שליט"א • מז"ץ בבתי החזאה של הגרמ"ש קליין והגר"מ גרוס שליט"א

ברכה שאינה צריכה בהלוקת ב' מצוות לשני אנשים

א - כתב הב"י (סימן תרע"ז) בשם תרומת הדשן, דאכסנאי שהוא נשוי אם רוצה להדליק ולברך משום הידור שפיר דמי, וכתב הב"י ולי נראה דאין לסמוך על זה לברך ברכה שאינה צריכה עכ"ל.

והנה הגרעקי"א בשו"ת (מהדו"ת סי' ג' ד"ה אך) ביאר בדעת הרמ"א דמהדרין בר לכל אחד, לפי דהמהדרין מתכוונים מלכתחילה להפרד ולהדליק כל אחד בפני עצמו, ולא לצאת בהדלקת בעל הבית עכ"ד.

ולדברי הב"י הנ"ל אי"ש לשיטתו דפסק כהראשונים שרק בעל הבית מדליק, לפי דאם יכוונו שלא לצאת ידי חובה מבעל הבית הוי ברכה שאין צריכה.

ב - והנה יש להסתפק בדעת הב"י דגורם ברכה שאין צריכה, האם זה דוקא במצווה אחת כגר תנוכה שיוצא ידי חובה מאשתו, ולכן אם יחלק את המצווה באופן שיכוון שלא יצי"ח מאשתו גורם ברכה שאין צריכה, או גם במצוות חלוקות יש בזה גורם ברכה שאין צריכה.

וג"מ בזה, למנהג שנהגו לכבד אורחים בעת קביעת מזוזות, שכל אורח יקבע ויברך לקבוע מזוזה, ולצד א' י"ל דכיון שהם מצוות חלוקות דכל חדר וחדר חיוב בפני עצמו, אין זה חשוב גורם ברכה שאין צריכה, לפי שיכול בעל הבית לכוון שלא מוציא את שאר החדרים בברכתו הראשונה. אבל לצד ב' י"ל דכיון דפוטר את כל החדרים בברכתו, וביותר י"ל דהברכה חלה על כל חדר וחדר, אם מתכוון שלא להוציא שאר החדרים, שוב הו"ל גורם ברכה שאין צריכה.

ג - והנה בבא"ח (ש"ר פרשת וילך ס"ג) כתב, דכשיש הרבה עופות לשחוט יברך בעה"ב על הראשונה ואחד מבני הבית על השניה והשלישית, ואין כאן מרבים בברכות כיון שכל אחד מברך על שחיטה בפני עצמה ודם חדש עכ"ל, הרי דנקט דדווקא מפני שהעוף לא נשחט ואין דם לפנינו לכן יש זה גורם בברכה שא"צ, אבל במזוזות שהחדרים לפנינו י"ל דהר"ז גורם ברכה שא"צ.

וכן מבואר בדבריו (ש"ש פרשת שמיני ס"ו) דבשחי עיסות ובעלת הבית מפרישה מהראשונה ומזמנת אישה אחרת לברך על החלה השניית, יש לחוש לברכה שאינה צריכה, אף דפנים חדשות באו לכאן, ואפילו אם תברך חברתה על הראשונה ובעה"ב תברך על השניה יש לחוש עכ"ה. הרי דגם בב' חיובים יש בזה גורם ברכה שא"צ, כיוון דשניהם לפניה. ולפי"ז ה"ה במזוזות.

וכעין זה כתב הבא"ח (ש"ש פרשת נח ס"ב) דאם ירצה איש להדליק נר שבת במקום שינה רשאי אך לא יברך. אלא דיל"ע מתשובתו ברב פעלים (או"ח ח"ב ס"ג ויו"ד ח"ב ס"ג) דהתיר לבעל להדליק בחדר שינה ולברך לפני שאשתו מדלקת [אף שהביא שם דעת הגר"ז האוסר לכבד אחר במזוזות או עיסות, וחילק דתלוי אם העיסות מוכנות או חסרות גלגול. ולפי"ז בהדלקת נרות שבת הרי החדרים מוכנים]. ובשו"ת זבחי צדק (סוף ח"א) כתב להתיר לכבד אחרים במזוזות.

ולכאורה לדעת הרמ"א שהתיר באכסנאי שלא לצי"ח בהדלקת אשתו אף שהיא מצות אחת, כ"ש שבחלה או מזוזה יועיל כוונה זו שלא לפטור שאר חיובים.

וע"ע ביו"ד (סימן שכ"ז) בט"ז (סק"ב) ובש"ך (סק"ד) ובפ"ת (סק"א). וע"ע באו"ח (סימן רצ"א) בטור ובשו"ע שם לגבי הפסקה בסעודה שניה כדי לאכול סעודה ג', ובמג"א (סימן רס"ז סק"ח).

פניני דיומא

הגאון הגדול רבי מאיר אמסלם שליט"א • דומ"ץ נווה יעקב, אב"ד פחד יצחק וד"כ נר יוסף

א. כמו שבגברות שבת מובא שהאישה מכין והאשה מדליקה, בב"ח הוא להיפך, האשה מכינה והאיש מדליק, ומרגלא בפומיה של ה"בית ישראל" מגור זצ"ל, דהכנת נ"ח של האשה כהנחת תפילין של האיש.

ב. לגבי שמן למאור; אחרי בירור מקיף בכמה מפעלים, לא מדובר בשמן שפג תוקפו וכדו' אלא שלפני הכביסה שורים את הזיתים בברייכה של סודה קאוסטית כדי שיתרככו ובכבישה יוציאו יותר שמן. והיות ואינו ראוי לאכילה וגם יש בו סיכון, ולכן יש בו משום הקריבהו לנא לפחתך. ולפי המובא בפוסקים לא רק לב"ח יש לימנע אלא בכל נר מצוה. ואחרי שיחה מקיפה עם מרן הגר"ש אלישיב זצ"ל אמר דלב"ח אין להשתמש, אבל שאר נרות עדיף לימנע.

ג. הגם שמניחים השמן והפתילה בגביע של זכוכית שהוא מונח בתוך גביע של החבוזינה, היות ונעשה לשם כך לעולם נחשב שהדליק בחבוזיניה של כסף.

ד. מי שאין לו שום חלון הפונה לרה"ר וכמצוי ביחידות בנויה על צלע ההר במדרון תלול - קשה עד מאוד לציבור האברכים בחלקה התחתון של השכונה להעפיל מספר פעמים ביום לבית המדרש שבחלקה העליון, וככל שהגיעו אברכים ובני תורה לשכונה כך הלך וגבר הצורך במניין שיתן מענה ראוי.

לאור הצורך הגדול התגבשה קבוצת אברכים ובראשם **הרב משה חמד** שליט"א, וקבעו מנין לתפילתם בכניסה לבנין מס' 6 בפאתי הלובי הנרחב, תוך נדיבות והארת פנים מיוחדת מצד דיירי הבנין שהסכימו לכך בחפץ לב.

הסדר זה נמשך כשנה ומחצה, כשבית הכנסת המאולתר לובש צורה והמתפללים הולכים ומתגבשים יחדיו לקהילה חיה ותוססת. ברם, לצד גדילתו הבלתי פוסקת של המניין, הפכה גם הצפיפות לקשה מאוד, וברור היה כי יש למצוא פתרון ראוי.

כניסת הבניין ברח' יעקב אלעזר 6

בימי הסגר בחודש ניסן ואילך, עקב הנחיות משרד הבריאות וכו', עבר המניין להתקיים בשטח פתוח ומרווח בין הבניינים והמניין התנהל ברווח. אך לקראת הימים הנוראים ברור היה כי נדרש פתרון ראוי יותר עבור מתפללי בית הכנסת שיכלול גם קירוי ואמצעי קירור בימי החום.

ביוזמתו של הרב משה חמד התאמצו הגבאים ורכשו אוהל גדול שיוכל לשמש בני הקהילה, אך עד מהרה התברר כי אין בו מקום לציבור ההולך וגדל, וגבאי בית המדרש רכשו אוהל נוסף אשר חובר לצד רעהו, וכך נוצר לו בית מדרש רחב, שבו התנהלו תפילות הימים הנוראים ברחבות ובנוחות.

עד מהרה הפך המקום לבית הכנסת המרכזי בחלק זה של השכונה, והחלו להתנהל בו מניינים רבים בזה אחר זה על פי צורכי הציבור. גבאי המקום עמלים בימים אלו להשלים את ההתאמות לגשמי החורף, כדי לאפשר תפילות לאורך כל החורף, בהתחם לצרכי הציבור מחד ולהנחיות משרד הבריאות מאידך.

כיום מונה הקהילה כ-120 אברכים כי"ר ונוסף להם ילדיהם ובני משפחותיהם, צעירים ומבוגרים. גבאי בית המדרש שוקדים על אפשרויות לפתרון ארוך טווח, אשר יוכל לענות על צרכי בני הקהילה.

קהילת מנין אברכים - נווה יעקב

קהילת מנין אברכים בנווה יעקב היא אחת מקהילות האברכים הגדולות והחשובות ביותר בירושלים. אף שבני הקהילה נהנים מבית מדרש רחב ונאה, צר המקום מלהכיל את כמות האברכים הגדולה אשר קבעו את משכנם ללימוד ולתפילה בבית המדרש.

תקופת הקורונה הוסיפה קושי על קושי, כאשר על פי ההנחיות לא ניתן היה לקיים את תפילות הימים נוראים במתכונת הקבועה, **הגאון הגדול רבי מאיר אמסלם** שליט"א, **הגאון רבי שלום טולדנו** שליט"א, **הגאון רבי ישראל יצחק זילברמן** שליט"א ועוד. הרבנים נשאו דברים בשבת מורינו הרב שליט"א ובשבח הקהילה וכל העומדים בראשה, ובסיום האירוע הוגשה מתנה מכובדת מאוד לרב הקהילה, בהשתתפות כלל בני הקהילה.

מורנו הגר"מ אמסלם נושא דברים בשמחת הש"ב

גם בחורי החמד מבני הקהילה זוכים לפעילות בלתי פוסקת. אחר שבבין הזמנים תשרי היה בית המדרש מלא וגדוש באברכים ובבחורים ובסדרי לימוד מיוחדים ומתגמלים, ממשיכה תנופת השטייגען ומדי ליל שבת נערך סדר מיוחד לבני הישיבות הקטנות אשר ברובן אין שבתות ישיבה, וכן לבני כיתות ח'. בשבת פ' וירא ארגנו עונג שבת נפלא אשר כלל דברי תורה ושירה ערבה לצד כיבוד נאה, ובמוצ"ש נערכה סעודת מלווה מלכה.

תודת בני הקהילה מסורה לגבאים היקרים אשר עמלים תדיר למען בני הקהילה ובחורי הישיבות, **הרב איתמר גולן, הרב ברוך מרדכי מימרן, הרב נתנאל ירחי, הרב שלמה מזרחי, הרב שמואל יפרח** וכל שאר העוסקים במלאכה.

קהילת אבני עזרי - רמות א'

עם אכלוסה של שכונת רמות א' החדשה - הקאנטרי, נוצר צורך דחוף בבתי מדרש לבני האברכים. בחלקה העליון של השכונה אכן הוקם ביהמ"ד המפואר "מטה משה" המשרת עיבור נכבד ביותר, אך היות ושכונת רמות א' הינה שכונה גדולה ומאוכלסת, הרי שמספר בתי המדרש בה אינו מספיק כלל ועיקר.

הפרגולה החדשה בביהמ"ד מטה משה

בבית המדרש התנהלה לאורך ימי בין הזמנים ישיבת בין הזמנים בראשות **הרה"ג אליאב כהן** שליט"א המכהן בעצמו כראש ישיבת קיבוץ ברמת שלמה, ובחורים מהאזור כולו התאספו ללימוד משותף במסגרת ישיבת בין הזמנים, וכן לשיעורים, שיחות ועודד מוסר.

גבאי בית המדרש משקיעים מאמצים בכדי להקל על הלומדים בכל דרך, הן בהרחבה תמידית של אוצר הספרים המפואר של בית המדרש, בשיפור הריהוט, בתחזוקת המקום ואף בדאגה לשתייה חמה וקרה במקום ברוב שעות היממה, לנוחות הלומדים.

בהמשך מתוכננת מסגרת נוספת של לימוד סדרי נשים- נזיקין במתכונת ישיבתית, למען יוכלו להשתלם ולהתגדל בה תלמידי חכמים לראשי ישיבות ומגידי שיעורים, באשר כידוע נכון להיום ישנו חוסר במסגרות כאלו בציבורנו.

קהילת אבי עזרי – רמות א'

בסייעתא דשמיא נפתחה מסגרת כולל חדשה בין כותלי ביהמ"ד מטה משה, בראשות **הגאון רבי משה טוויל** שליט"א - רב שכונת הקאנטרי ברמות א'.

הכולל שם לו למטרה לגדל בקרבו רבנים תלמידי חכמים הבקיאים היטב במקצועות ההלכה השונים, על ידי לימוד ההלכה באופן עיוני הלכה למעשה.

הכולל נפתח על ידי רב הקהילה - הגאון רבי משה טוויל שליט"א, ובראשות הכולל עומד **הרה"ג רבי אלון בר שלום** שליט"א, מחבר הספרים נחל פז על הלכות שבת ושא"ס ומחשובי קהילת "אהל משה" ברמות ב', אשר ניסיון רב לו בלימוד מקצועות ההלכה ובהרבצת תורה ללומדים צעירים ומבוגרים.

מלבד מסגרת כולל זו, מכיל בית המדרש מטה משה מסגרות כולל ולומדים רבים נוספים, וקול התורה שוקק בו יומם וליל. גם בתקופת החגים לא פסק קול התורה והתפילה מבית המדרש, כאשר נעשה מאמץ להתאים את בית המדרש וסביבתו לאתגרי התקופה.

במסגרת זו, לקראת חג הסוכות נבנתה פרגולה ענקית ומפוארת על כל שטח החצר הסמוכה לבית המדרש, בעלות כוללת של קרוב למאה אלף שקלים. הפרגולה הופכת את החצר לשימושית מאוד עבור לימוד ותפילה במשך היום כולו, והפכה למקום תורה שוקק בייחוד בזמן הסגר בו יצאה הוראה לסגור את בתי המדרש.

בחג הסוכות סוככה החצר כולה ובני הקהילה והשכונה כולה נהנו מסוכת ענק אשר אפשרה קיום מניני תפילה נרחבים בהתאם להנחיות, וכן מקום ללימוד ויגיעה בתורה ברחבות וביתר נוחות. עוד דווח כי גם לומדים מבתי מדרש סמוכים באזור היטו את רגליהם אל סוכת בית המדרש, התקבלו בה במאור פנים וקבעו בה את משכנם בימי הסגר, ללימוד ולתפילה.

הפרגולה החדשה בביהמ"ד מטה משה

בבית המדרש התנהלה לאורך ימי בין הזמנים ישיבת בין הזמנים בראשות **הרה"ג אליאב כהן** שליט"א המכהן בעצמו כראש ישיבת קיבוץ ברמת שלמה, ובחורים מהאזור כולו התאספו ללימוד משותף במסגרת ישיבת בין הזמנים, וכן לשיעורים, שיחות ועודד מוסר.

גבאי בית המדרש משקיעים מאמצים בכדי להקל על הלומדים בכל דרך, הן בהרחבה תמידית של אוצר הספרים המפואר של בית המדרש, בשיפור הריהוט, בתחזוקת המקום ואף בדאגה לשתייה חמה וקרה במקום ברוב שעות היממה, לנוחות הלומדים.

בהמשך מתוכננת מסגרת נוספת של לימוד סדרי נשים- נזיקין במתכונת ישיבתית, למען יוכלו להשתלם ולהתגדל בה תלמידי חכמים לראשי ישיבות ומגידי שיעורים, באשר כידוע נכון להיום ישנו חוסר במסגרות כאלו בציבורנו.

קהילת מטה משה – רמות א'

בסייעתא דשמיא נפתחה מסגרת כולל חדשה בין כותלי ביהמ"ד מטה משה, בראשות **הגאון רבי משה טוויל** שליט"א - רב שכונת הקאנטרי ברמות א'.

הכולל שם לו למטרה לגדל בקרבו רבנים תלמידי חכמים הבקיאים היטב במקצועות ההלכה השונים, על ידי לימוד ההלכה באופן עיוני הלכה למעשה.

הכולל נפתח על ידי רב הקהילה - הגאון רבי משה טוויל שליט"א, ובראשות הכולל עומד **הרה"ג רבי אלון בר שלום** שליט"א, מחבר הספרים נחל פז על הלכות שבת ושא"ס ומחשובי קהילת "אהל משה" ברמות ב', אשר ניסיון רב לו בלימוד מקצועות ההלכה ובהרבצת תורה ללומדים צעירים ומבוגרים.

מלבד מסגרת כולל זו, מכיל בית המדרש מטה משה מסגרות כולל ולומדים רבים נוספים, וקול התורה שוקק בו יומם וליל. גם בתקופת החגים לא פסק קול התורה והתפילה מבית המדרש, כאשר נעשה מאמץ להתאים את בית המדרש וסביבתו לאתגרי התקופה.

במסגרת זו, לקראת חג הסוכות נבנתה פרגולה ענקית ומפוארת על כל שטח החצר הסמוכה לבית המדרש, בעלות כוללת של קרוב למאה אלף שקלים. הפרגולה הופכת את החצר לשימושית מאוד עבור לימוד ותפילה במשך היום כולו, והפכה למקום תורה שוקק בייחוד בזמן הסגר בו יצאה הוראה לסגור את בתי המדרש.

בחג הסוכות סוככה החצר כולה ובני הקהילה והשכונה כולה נהנו מסוכת ענק אשר אפשרה קיום מניני תפילה נרחבים בהתאם להנחיות, וכן מקום ללימוד ויגיעה בתורה ברחבות וביתר נוחות. עוד דווח כי גם לומדים מבתי מדרש סמוכים באזור היטו את רגליהם אל סוכת בית המדרש, התקבלו בה במאור פנים וקבעו בה את משכנם בימי הסגר, ללימוד ולתפילה.

הפרגולה החדשה בביהמ"ד מטה משה

בבית המדרש התנהלה לאורך ימי בין הזמנים ישיבת בין הזמנים בראשות **הרה"ג אליאב כהן** שליט"א המכהן בעצמו כראש ישיבת קיבוץ ברמת שלמה, ובחורים מהאזור כולו התאספו ללימוד משותף במסגרת ישיבת בין הזמנים, וכן לשיעורים, שיחות ועודד מוסר.

גבאי בית המדרש משקיעים מאמצים בכדי להקל על הלומדים בכל דרך, הן בהרחבה תמידית של אוצר הספרים המפואר של בית המדרש, בשיפור הריהוט, בתחזוקת המקום ואף בדאגה לשתייה חמה וקרה במקום ברוב שעות היממה, לנוחות הלומדים.

בהמשך מתוכננת מסגרת נוספת של לימוד סדרי נשים- נזיקין במתכונת ישיבתית, למען יוכלו להשתלם ולהתגדל בה תלמידי חכמים לראשי ישיבות ומגידי שיעורים, באשר כידוע נכון להיום ישנו חוסר במסגרות כאלו בציבורנו.

קהילות הקודש

היענות נדיבת לקריאתם של גדולי ישראל לחיזוק ולהתעודדות

התעוררות משמעותית נרשמה בעולם התורה, בעקבות פרסום מכתבם של גדולי ישראל הקורא להתעוררות וחיזוק מול הרפיון שנוצר בשל פגעי התקופה.

מכתבם של גדולי ישראל אשר נכתב על ידי **מורנו הגאון הגדול רבי שלמה ידידיה זעפראני** שליט"א, ואליו הצטרפו בעוז **מרן הגאון הגדול חכם שלום כהן** שליט"א, **מרן הגאון הגדול רבי משה צדקה** שליט"א, **הגאון הגדול רבי אברהם סלים** שליט"א **והגאון הגדול רבי בצלאל טולידנו** שליט"א, פורסם לראשונה ב'לוח הקהילות' לחודש חשון, ומיד לאחר מכן במודעות שנתלו בכל מרכזי התורה החשובים ברחבי הארץ. בנוסף פורסם המכתב בכלי תקשורת רבים, בעיתונות המודפסת, בתפוצות מייל ובמקומות נוספים.

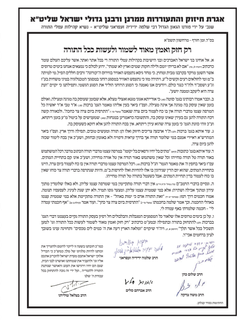

בשל אתגרי התקופה, הבידודים, הסגרים, הקפסולות, ביטול ימי בין הזמנים וכו', החל זמן חורף בתחושה כללית של חולשה מסוימת ששכנה בלב אברכים ובני ישיבות רבים.

לאור זאת פורסם המכתב הקורא להתחזק דווקא בשעות קשות אלו, כפי שנהגו שומרי התורה מימי קדם להתחזק ביתר שאת מול כל רפיון. גדולי הדור שליט"א הדגישו במכתבם כי דווקא בתקופה זו אשר מחוץ תשכל חרב, גדולה עד מאוד החובה להתחזק ביתר שאת כדי להעצים כוח התורה אשר מגנה ומצלה דווקא בזמן שעוסקים בה.

במכתב פונים גדולי ישראל בקריאה נרגשת **"על כן בימים טרופים אלו שלאור כל המפגעים המגבלות והבלבולים חל רפיון בעסק התורה נקיים בעצמנו דברי הגמ' בברכות להתחזק בתורה ובתפילה ובמע"ט כדכתיב: רק חזק ואמץ מאוד לשמור לעשות ככל התורה וגו' למען תשכיל בכל אשר תלך".**

ואכן בעקבות פרסום המכתב נרשם גל התעוררות ברחבי עולם התורה, כאשר גדולי תורה נוספים קמו לעורר ולחזק ביתר שאת, ישיבות רבות הנהיגו יזמות חיזוק והתעוררות מיוחדות לבני הישיבה, ובכוללים רבים קבלו ע"ע לחזק את שמירת הסדרים ביתר שאת, כשלהלן מראשי הכוללים מתאמצים למרות קשיי התקופה להוסיף עוד תמריץ למקפידים על שמירת הסדרים דווקא בימים אלו.

עשרות אברכים נעזרו במחלקה המשפטית של עמלי התורה

כתום שלושה חודשים להתרחבותה של המחלקה המשפטית אשר סוקרה בלוח הקהילות לחודש אלול, מסכמים גבאי עמלי התורה הצלחה מרשימה בניהול המחלקה, כאשר אברכים רבים מקהילות עמלי התורה נעזרו בעורכי הדין של המחלקה.

לשם משל, אברך שפנה בשל פיטורי אשתו שלא כדין ואי מתן פיצויים כחוק, זכה לסיועו המקצועי של **עו"ד שלמה אשכנזי** - מומחה לדיני עבודה ולנדל"ן, אשר סייע לו ללא תשלום בהבנת זכויות ופרטי החוק, ובהמשך אף סייע לו בייצוג מול המעסיק והשגת כל הסכומים המגיעים לו ע"פ הלכה וע"פ חוק.

משרד עו"ד שלמה צמח ברמות

אברך נוסף של"ע נקלע לחובות גדולים והגיע למצב של חדלות פירעון ("פשיטת רגל"), פנה בצר לו למחלקה המשפטית ובאופן מידי נכנס לתמונה **עו"ד שלמה צמח** - מומחה לנדל"ן ולחדלות פירעון, בשלב ראשון הבהיר לו בפירוט את מצבו, חובותיו זכויותיו החוקיות ושלל האפשרויות העומדות לפניו, וכל זאת ללא תשלום מצד האברך. בהמשך עמד לצדו במחיר מתחשב מאוד, וסייע לו בצורה שלא תאומן בהתמודדות עם חובותיו. מתוך חוב של 1,200,000 ₪ שאליו נקלע אותו אברך בשל נסיבות חריגות, סייע לו עו"ד צמח לשלם החזר של 150 ₪ בחודש בלבד (!) למשך ארבע שנים, שבסיומן ינוקה מכל חובותיו ולפתוח דף חדש לחלוטין. מובן כי פתרון זה דרש מורכבות גדולה ובקיאות מקיפה בכל פרטי החוקים והתקנות בתחום, ומומחיותו של עו"ד צמח סייעה לאברך מתוך מצב בו כל הכנסותיו והכנסות רעייתו מעוקלות, למצב בו יכול להתחיל לקום על רגליו ולחזור למסלול חיים תקין.

בצורה זו נעזרו עשרות אברכים בעו"ד צמח, בייעוץ במקרי חדלות פירעון, ברכש ומכר של דירות, ניהול חוזים, פיני מושכר וכדו', כאשר ייעוץ ראשוני ניתן מצדו (לאברכי עמלי התורה בלבד) ללא תשלום. עשרות אברכים נעזרו על ידו גם בחתימה על מסמכים ותצהירים שונים - אשר אצל עו"ד מן המניין עשויים לעלות מאות שקלים ויותר - ללא כל תשלום מצדם. כך גם נעזרו בעו"ד אשכנזי בתחומי נדל"ן ודיני עבודה כאמור, גם במקרה בו נזקקו האברכים לייעוי עו"ד בהמשך ניה